

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έκτον έτος τούτο είναι,
κι' έβρα πάλιν αι' Αθήνας.

Έτος χίλια δεκαόσα κι' δοδεκάτοτα ένένα,
και αυτός ό χρόνος ήλχχ περισοβίατα γενναία.

Ό Ρωμής τήν εβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίνει,
Κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνοδημάς θά δέγωμαι — διότι τούς άνηχομαι,
μοναχά' σ'ας Έπαρχίας — και 'σ'ό Έκωτερικόν,
έπειδή καρούς πωγείας — τρέχει τ'ό Έληνικόν,
Συνοδημά γιά κάθε χρόνο — φράγκα δωδεκα και μόνο.

γιά τ'ά ξένα όμως μέρη — δικαίνετε αι' ου' / ρι.
'Αλλ' έδώ συνδρομηταί — δεν θί γίνω ται ποτε
κι' όσα φύλλα κι' άνκοιτ'ις — δεν πονεί ουδ' ουη' ής.
Κι' ουτε θίλω ντροβίρις — μέ κινεί· α ανον τρη.
Γράμματα και συνοδημαί — αποστειλλο αι' ο' ίαι.
Μίς'στών φρών τήν έντά·α — κι' ό Ρωμής· μας μή δεκάρα.

Όκτώ τοβ Ίουλου
και λούσα τοβ ήλιου.

Διακόσα έξήντα μετρώ
και τρέχω νά έβρω γατρώ.

Άμυδαλοσακίσιματα,
οσς στέλλω χαιρετίσιματα.

Σας χαιρετώ και πάλι, καλοί μου αναγνώσταί...
πενήντα πάντε μούντζις 'σ'όν τρεβαδούρο δόστε...
Μ' αυτή τήν σκυλοκάφα μ' άφινου και ή Μούσαις
και π'αν θροσιά νά έβρου σαρανταποδαρούσαις,
κι' ου' ένα τ'ό ξερό μου δαν κατεβάζει στίχο,
άν και κτυπώ τήν κουτρα εις έναν κι' άλλο τοίχο.

Σας χαιρετώ και πάλι... τ'ά ίδια και τ'ά ίδια...
ό ήλιος μέ άνάβει, μου τσουρουφλά τ'ά φρύδια.
'Η ζέστη μου αλλάζει Χριστόν και Παναγιάν...
ώ 'Απολλον, βοήθει, και μουστριψε ό νοδς...
τό μουτσουνοί μου έλο άλειβω μέ τρυγιάν
και τρέχω εις τ'άμπέλια μαζί με Σειληνούς.

Εδοί! εδάν!... έλατε τριγύρω μου να φάλω
και θύρβον ν' άκούσω άγρίας μουαικής...
θεόγυμνος έμπρός σας ως ό 'Αδάμ προβάλλω,
νά σκεπασθώ δαν θέλω μέ φύλλα εκ ουκής,
κι' άν τουτο ή σεμνότης δαν μου τοβ επιτρέπτη,
άλλ' όμως δαν βιάζω κανένα να μέ βλέπτη.

'Στόν κόρφο του άξ φτύση ό κόσμος ό εδοχημέν,
και οσις, οσημαίς μου Μούσαις, άφηστε τ'ό χροβ,
και 'σ'τα ύδραγωγεία ποδ' βρίσκει ό Φιλύμων
πηγαίνετε μέ στάμναις να πάρτε νερό,
και φέρετε κανάτιχ, σταμνιχ ξεχαιλιμένα,
και λούσατε μ' έκείνα πατόκορφα κι' έμένα.

'Αμάν! νερό κι' άέρα... δαν μέ χαιρετ'ό σπητι...
ώ Γερμανέ βοήθει, σεπιτ' Μητροπολιτη...
τήν άκριβή ευχή σου και εις έμένα θάσσε
και σ'όν τ'ή Παναρέπτη τ'ό ποιμινόν σου σ'ωσε,
πού φήνεται μέ μάτια γαρβια γιά λεπιτ'ά
οέ τουτο τ'ό καμίνι τ'ών παιδών τ'ών έπτά.

Γιά ένα μήνα μόνο οσς χαιρετώ και πάλι,
ώ δου να γεμισή τ'ό άξιο μου κεφάλι.
'Επισεικεις φανήτε, μαργόλαις και μαργόλοι,
τήν τόσην οσς άγάπην τήν πρός έμέ ειςέθρω,
έλπίζω δέ ταχέως νά σκοτωθήτε δια...
και σ'άν ξαναγυρίσω ρουθουδι νά μ'ήν εύρω.

